

- az Európai Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére;
- az Európai Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére
- adjon meg a fellebbezők számára minden olyan további jogorvoslati lehetőséget, amelyet jogilag megfelelőnek ítél.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az első jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy sérült az EUMSZ 47. cikkben deklarált hatékony bírósági jogvédelem, a Törvényszék eljárási szabályzatának 126. cikkével összefüggésben, és úgy vélik, hogy a Törvényszék nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, mivel elferdítette a fellebbezésük tárgyát, amikor úgy vélekedett, hogy az a megtámadott végzés 4., 8., 7., 9., 10. és 11. pontjában szereplő „oltásfelvételi kötelezettség”. Következésképpen az első jogalapot egy jogi hibára alapítják, amely szerintük a megtámadott határozat érvényes jogi alapjának a hiányából ered.
2. A második jogalappal a fellebbezők azt állítják, hogy sérült az EUMSZ 47. cikkben deklarált hatékony bírósági jogvédelem, az EUMSZ 263. cikkel és az EUSZ 19. cikkel összefüggésben, és végül úgy vélik, hogy a Törvényszék nem értelmezte helyesen a felperesek által az elsőfokú eljárásban előadott állításokat. Senki sem tagadja, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése a természetes és jogi személyek aktív perbeli legitimációjának kiterjesztését előfeltételezi. A fellebbezők szerint a Törvényszék az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdését túlságosan megszorítóan értelmezte, és figyelmen kívül hagyta a hatékony bírósági jogvédelemre vonatkozó követelményeket.

2023. január 18-án benyújtott kereset – Dán Királyság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-19/23. sz. ügy)

(2023/C 104/22)

Az eljárás nyelve: dán

Felek

Felperes: Dán Királyság (képviselők: C. Maertens, M.P. Brøchner Jespersen és J. Farver Kronborg meghatalmazottak)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes elsődlegesen azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾;
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Másodlagosan a felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének d) pontját;
- semmisítse meg az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2041 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (2) bekezdését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Elsődleges kérelmének alátámasztásául a felperes elsőként arra hivatkozik, hogy a megtámadott irányelv elfogadásával az alperesek megsértették a hatáskör-átruházás elvét és az EUMSZ 153. cikk (5) bekezdését. A megtámadott irányelv közvetlenül beavatkozik a tagállami díjazások szintjének meghatározásába és érinti az egyesülési jogot, amelyek az EUMSZ 153. cikk (5) bekezdése értelmében ki vannak zárva az EU jogalkotási hatásköre alól.

Elsődleges kereseti kérelmének alátámasztásául a felperes másodszor előadja, hogy a megtámadott irányelvet nem lehetett érvényesen elfogadni az EUMSZ 153. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján. Mégpedig azért, mert az irányelv az EUMSZ 153. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és az EUMSZ 153. cikk (1) bekezdésének f) pontjában foglalt célra is irányul. Az utóbbi cél nem kiegészítő jellegű az előbbihez képest, és eltérő döntéshozatali eljárás alkalmazását feltételezi ahhoz képest, amelyet a megtámadott irányelv elfogadása során követtek (lásd az EUMSZ 153. cikk (2) bekezdését). A két döntéshozatali eljárás nem kompatibilis egymással, mivel az EUMSZ 153. cikk (1) bekezdésének f) pontja alapján hozott aktusokról – a 153. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján hozott aktusokkal ellentétben – egyhangúlag kell határozni (lásd az EUMSZ 153. cikk (2) bekezdését).

Másodlagos kereseti kérelmének alátámasztásául a felperes azt állítja, hogy az alperesek a megtámadott irányelv 4. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 4. cikke (2) bekezdésének elfogadásával megsértették a hatáskör-átruházás elvét és az EUMSZ 153. cikk (5) bekezdését. E rendelkezések közvetlenül beavatkoznak a tagállami díjazások szintjének meghatározásába és érintik az egyesülési jogot, amelyek az EUMSZ 153. cikk (5) bekezdése értelmében ki vannak zárva az EU jogalkotási hatásköre alól.

⁽¹⁾ HL 2022. L 275, 33. o.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-586/22. sz., DL (*) kontra Parlament és Tanács ügyben 2022. november 18-án hozott végzése ellen DL (*) által 2023. január 28-án benyújtott fellebbezés

(C-43/23. P. sz. ügy)

(2023/C 104/23)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: DL (*) (képviselő: S. Manna avocate)

A többi fél az eljárásban: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a 2022. november 18-án hozott T-586/22. sz. végzést azzal az indokkal, hogy az Európai Unió Törvényszéke több ízben is tévesen alkalmazta a jogot.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező öt jogalapra hivatkozik:

Az első jogalap az Európai Unió Törvényszéke által a DL (*) által felhívott jogalapok elferdítésével elkövetett hibán alapul. A Törvényszék úgy határozott az ügyben, mintha DL (*) az Unión belüli szabad mozgásra hivatkozott volna, holott keresetlevelét az egészséghez és az élethez való jogra alapította.

A második jogalap az arra vonatkozó feltétellel kapcsolatos téves jogalkalmazáson alapul, hogy a megtámadott rendeletnek közvetlen joghatásokat kell gyakorolnia a fellebbező jogi helyzetére. A Törvényszék azzal az indokkal állapította meg, hogy a megtámadott rendeletek nem gyakoroltak hatást a fellebbező jogi helyzetére, hogy azok csupán egy technikai keretet határoznak meg.

Bár az (EU) 2022/1034 rendelet technikai keretet határoz meg, e keret közvetlen hatást gyakorol a fellebbező és minden olyan uniós polgár jogi helyzetére, aki részesülni kíván az uniós digitális Covid19-igazolvány előnyeiben.

A harmadik jogalap a megtámadott jogi aktus címzettjeinek mérlegelési jogkörére vonatkozó feltételre vonatkozó téves jogalkalmazáson alapul. A Törvényszék kimondta, hogy a vitatott rendeletek mindössze olyan technikai keretet határoznak meg, amelynek az alkalmazása terén a tagállamok mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, ezért az említett rendeleteket nem tekinthetők automatikusan alkalmazandónak.

(*) Törölt vagy áthelyezett információ a személyes és/vagy bizalmas jellegű adatok védelme érdekében.